

[Christmas Møller.]

være Trusler mod et Mindretal, som ikke har noget at skulle have sagt, det kan kun være Trusler enten mod det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen eller Indenrigsministeren, hvis de skulde have nogle lumske Hensigter paa en eller anden Maade, og det synes jeg, man skulde have Besked om.

Vi ønsker altsaa en Udligning over Staten, saaledes som jeg udtalte i Fjor.

Valdemar Sørensen: Jeg forstaaer meget godt, at det ærede Medlem Hr. S. Munk har følt sig opfordret til at give Udtryk for den samme Opfattelse, som det ærede Medlem fremsatte, da Forslaget sidste Gang var til Behandling. Det, der foreligger her, er nemlig en Løsning af en gammel Strid mellem København og Frederiksberg, en Strid, som er opstaaet ved, at et stærkt konservativt betonet Styre i den mindre Kommune i de sidste 10—15 Aar, navnlig gennem Bebyggelses- og Skattepolitik, har snyllet paa den store. Det er ingenlunde uforstaaeligt, at naar Forslaget nu gentages, giver det ærede Medlem Hr. S. Munk Udtryk for de samme Stemninger, som saa naturligt behersker det københavnske Kommunestyre i denne Sag, men jeg gaar ogsaa ud fra — og takker det ærede Medlem for det —, at der ligger et Tilsagn i det ærede Medlems Ord om, at nu har man fra Københavns Side resigeret; naar man faar dette Forslag, er Striden for saa vidt endt, saa faar hver af Kommunerne den samme Indtægt af de Skatteyder, der bor i dem. Vi betaler for Frederiksbergs Vedkommende for at være her i Hovedstaden, og hermed maa vi ogsaa have Lov til i Fremtiden at være her paa de kommunale Betingelser, som vi hidtil har levet under, og som vi, det siger jeg frejdigt, for mit og mit Partis Vedkommende, hvad det kommunalforfatningsmæssige angaar, befinder os bedre under, end vi vilde befinde os ved en Indlemmelse.

Om Forslaget i øvrigt skal jeg ikke sige mange Ord. Hele min principielle Betragtning fremsatte jeg, da Forslaget sidst var til Behandling, men der er et enkelt Punkt, jeg gerne vil berøre igen, nemlig det Punkt, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup gjorde nogle Bemærkninger om, Spørgsmaalet, om Forslaget skal blive til Lov i den Skikkelse, at det bygger paa en tosided Udligning, først mellem København og Frederiksberg og dernæst mellem København og Gentofte, eller det skal fremtræde i den Form, som jeg mener er den rationelle,

med den tresidede Udligning, saadan at alle tre Kommuner udligner paa een Gang.

Den Ulighed, man vil udligne, ligger i den Omstændighed, at i Aaret 1934—35 havde Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og Gentofte Kommune med Brug af den samme Skatteskala fuldt ud en saadan Forskel i Indtægten pr. Skatteyder, at naar København havde 65 Kr. pr. Skatteyder, havde Frederiksberg 122 Kr. og Gentofte 190 Kr. Disse tre Tal giver et Billede af den Ulighed, man vil bringe ud af Verden, men naar man ønsker det og ønsker at gøre det paa en rationel og hensynsfuld Maade over for alle tre Kommuner, er det klart, at det maa ske paa een Gang, hvorimod det, der stilles op i Lovforslaget her, foruretter Frederiksberg Kommune.

Ærede Medlemmer vil kunne se det paa Lovforslagets Bilag A, Tabel 2. Dér udregner man Udligningen for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende og kommer til det Resultat, at naar Udligningen er foretaget og Beregningen af Skattetallet gennemført, ligger Skattetallet for begge Kommuner paa 104 Kr. 92 Øre; saa har Frederiksberg stort set udlignet med København. Vender vi os dernæst til Bilag B, angaaende København-Gentofte, hvor Udligningen finder Sted bagefter paa det for København højere Indtægtsniveau pr. Indbygger, der fremkommer efter Udligningen med Frederiksberg, vil man se, at dér kommer de to Kommuner, København og Gentofte, til et fælles Skattetal paa 115 Kr. 66 Øre. Differencen mellem disse to Tal, 10 Kr. 74 Øre pr. Indbygger, er, hvad Frederiksberg sætter til pr. Indbygger ved den tosidede Udligning, og ganger man det med Indbygger-tallet paa Frederiksberg, saa kommer man til, at Frederiksberg herved taber et Beløb paa henimod 1,25 Mill. Kr. om Aaret. Hvis det nu modsvarede af en Gevinst for Gentofte af nogenlunde antagelig Størrelse, kunde man endda gaa ind paa Betragtningen, men det gør det ingenlunde, for det Udbytte, Gentofte har af den tosidede Udligning i Stedet for den tresidede, andrager kun 260 000 Kr. om Aaret. Medens Frederiksberg sætter 1,25 Mill. Kr. til; tjener Gentofte altsaa 260 000 Kr. Dette forekommer os lidt urimeligt, og vi vilde gerne i Udvalget have undersøgt, om ikke en anden Fremgangsmaade, en Overgang til den tresidede Udligning, lod sig gennemføre.

Det er endda saadan, at efter Lovforslaget skal Frederiksberg svare ca. 300 000 Kr. mere til København, end hvis Gentofte